

## TEEMUN VALINTA

Seuraava  
kuoro

**PITÄISI** kaiketi ymmärtää kuoromusiikista jotakin pystyäkseen arvioimaan Philomelan uutuusalbumi *Light* (Plastinka Records). Mutta kun ei ymmärrä, kuulostaa lopputulos tuiki tavalliselta naiskuorolta.

Kuoromusiikki on nosteessa. Vuonna 1984 perustettu Philomela on kiertänyt maailmaa mainetta ja kunniaa keräten. Kotisivuilla kerrotaan pyrkimyksestä "ylittää kuoromusiikin rajat". Ainakaan Lightiin valikoituneiden kappaleiden perusteella siltä ei vaikuta. *Haltin häät, Sinua, sinua rakastan* tai *Lapponia* eivät ole erityisen yllättäviä valintoja kuoroylevyille.

Iskelmäksi kelpoisa *Shanghai valot* ja **Lauri Tähkän** *Pauhaava sydän* ovat ehkäpä albumin yllättävimmät poiminnat, mutta niidenkin toteutus kovin konservatiivinen. Eikä siinä mitään. Mutta miksi julistaa olevansa jotakin muuta kuin on?

Suosioista päätellen Philomela toimii livenä ihan eri tavalla.

**Kenelle:** (Vain) kuoromusiikin ystävälle.

**Arvio:** Naiskuoro laulaa.



TEEMU P. PELTOLA

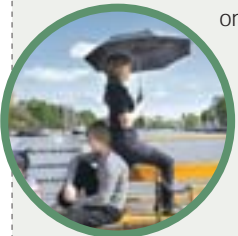
## VARMA NAKKI

Yllätyksiä  
kaupungissa

**TURKU** muuttuu taas kesäkuun alussa valtavaksi taideolohuoneeksi ja kaduilla voi tapahtua omituisiakin asioita, kun kaupunkitaidetapahtuma Olohuone 306,4 km<sup>2</sup> valtaa tienoon.

Esimerkiksi **Rea-Liina Brunoun** tanssiteos *Etsitään päiväkahviseuraa* on tapaamiskutsu ja teos yhdelle henkilölle kerrallaan. Teos tutkii eri kohtaamisen tapoja ja keinoja kaupunkiympäristössä. Se on kahden ihmisen välinen kahvitteletyksi ja sen pohjalta syntyvä tanssiteos. Lausutuista sanoista ja hiljaisuuden viesteistä punoutuu jokaiselle vieraille omanlaisensa tanssi.

Tapahtuman ohjelma ja tapahtumapaikat löytyvät osoitteesta [www.olohuone.org](http://www.olohuone.org).



## KULTTUURIN PALOA

## Raju Raunistula

**KAUPUNGINOSAVIIKOILLA** vuorossa ovat Pohjolan ja Raunistulan kaupunginosat. Tiistaina 31. toukokuuta ohjelmassa on iltpäivän kävelykierto Pohjolassa ja illalla tutustutaan bussikytyillä aiemmin paheiden pesänä tunnettuun Raunistulaan ja Pohjolaan, jolle oman leimansa on antanut junaliikenne jo 140 vuoden ajan.

Tiistaina Raunistulan historiaan voi tutustua myös teatterin kautta. **Karim Tsarkovin** ohjaama näytelmä *Rakas, raju Raunistula* -näytelmä perustuu **Sirkka Rantasen** muistelmiin 1920-luvun kieltoajan ja sotien ajan Raunistulasta. Näytelmä alkaa kello 18 Konsan Kartanossa.



–Levärijyijy tuoksuu kesälle ja merelle, ihastelee videotaiteilija Mia Mäkelä.

## Syvemmälle Itämereen

## Videotaiteilija Mia Mäkelä innostaa kaikkia levästäämään

MARIKA MULARI  
marika.mulari@aamuset.fi

–**TÄMÄN** kokoisen ryijyn tekemiseen menee aikaa kymmenen tuntia ja sen tekemiseen tarvitaan muovipussillinen levää, kertoo videotaiteilija **Mia Mäkelä** esitellen pientä, noin kirjan kokoista ryijyn palaa.

Mäkelän leväkokeiluihin perustuva teos *Green Matters* on yksi Tutkimusmatka Itämerellä taideprojektin viidestä työstä. Capsulan hanke on osa Kulttuuripääkaupunkivuotta.

Teostaan varten Mäkelä vietti viime kesän levästäämällä, eli keräämällä levää merestä. Taiteilija kertoo, että termi levästää on hänen itsensä luoma ja nyt tyrkyllä myös suomenkielen sanakirjaan.

**MÄKELÄN** kiinnostus levään heräsi muutamina vuosia sitten Vancouve-

rissa rannalla.

–Rannalla oli kuivunutta levää. Hypistelin sitä kädessäni ja ihmetelin miten villaiselta se tuntuu ja että siitä varmaan valmistetaan jotain, valmistetaanhan esimerkiksi bambusta ja hampustakin.

Selvittelyt Googella eivät kuitenkaan tuottaneet yhtään osumia ja nainen päätti ryhtyä leväkokeiluihin itse. Mäkelä on työstänyt levää esimerkiksi kutomalla ja virkkaamalla.

–Levää pitää työstää sen ollessa vielä märkää, kuivuttuaan se katkeilee.

Projektin aikana Mäkelälle selvisi, että myös Kiinassa, jossa on valtava leväongelma, on alettu kehittää levästä kuitua, josta voi valmistaa vaatteita.

Mäkelä korostaa, että hän ei ole tekstiilitaiteilija, vaan videotaiteilija ja että levän keräämisestä ja

työstämisestä tehty videoteos on näyttelyn pääteos.

–Oikea tekstiilitaiteilija voisi luoda levästä varmasti jotain todella näyttävää.

Mäkelä haluaa innostaa kaikkia muitakin levästäämään ja suunnitella onkin kesäksi levästyöpaja.

**TUTKIMUSMATKA** Itämerellä näyttely avautui lauantaina. Näyttelypaikat kiertämällä voi tehdä oman tutkimusmatkansa. Ensimmäinen teos, vedenalaisia ääniä esittelevä kohinapaviljonki löytyy Aurajoen yläjuoksulta Korroisista. Merimerkillä ja lokkifiguurilla opastettu tutkimusmatka jatkuu Wäinö Aaltosen Museon aulaan. Aulassa on esillä kaarna-vene, jonka **Antti Laitinen** on itse rakentanut ja jolla hän purjehti viime kesänä Porkkalanniemeltä Viroon.

Forum Marinumin edessä taas voi tutustua **Teemu Takatalon** ja **Tommi Taipaleen** täysin kierrätysmateriaalista rakentamaan katamaraanin, jolla miehet vieraineen seilasivat pitkin Saaristomerta kesällä 2010. Silakan merimatkoilla keskusteltiin materialistisesta kulttuurista, ruuan tuotannosta ja luonnonvarojen kulutuksesta aiheutuvista asioista. Matkoista on työstetty installatio merikontteihin.

Mäkelän *Green Matters* -teoksen voi tutustua Kasvitieteellisen puutarhassa. Tutkimusmatkan pääteipiste on **Marianne De-coster-Taivalkosken** ja **Hanna Haaslahden** toinen, Kansanpuiston sijoitettu kohinapaviljonki.

Projektin viides teos on tanssiteos, joka tullaan näkemään Barker-teatterissa lokakuussa.



## JOUKON TUOMIO

## Passio jättää väkeviä jälkikuvia

**TANSSITEATTERI** Erin *Passio* jättää voimakkaan ja mieleenpainuvan jälkikuvan kahdesta syystä: toisaalta tanssijat tekevät vivahteikasta, liikekieleltään loppuun asti hiottua työtä – ja toisaalta **Esa Kyllösen** mestarillisesti suunnittelema valaistus rakentaa teoksen kokonaisuutta sykähdyttävällä tavalla.



Turun tuomiokirkossa nähtävä tulkinta ammentaa teemansa Jeesuksen kärsimysnäytelmästä. Kiinnostavalla tavalla tanssiesitys asettuu myös vuorovaikutukseen kirkon kolmessa koorissa nyt esilläolevan ainutlaatuisen Viimeinen ehtoollinen -taidennäyttelyn kanssa; se koostuu kolmen keskenään perin erilaisen nykyaikaisen tavoista lähestyä kristillisen perinteen ydin-kohtausta.

Johtoajatuksiaan palvelemaan koreografi **Tiina Lindfors** on valinnut sävellyksiä virolaisen **Arvo Pärtin** tuotannosta. Ne eivät kaikki liity pääasiaisen tapahtumiin, mutta Pärtin tuotannon sakraalia aihepiiriä ne edustavat. Asteikko ulottuu *Mein Weg* -teoksesta **Benjamin Brittenin**

muistolle omistettuun sävellykseen, jonka kohdalle tanssiteos *Passion* tapahtumissa ajoittuu ristiinnaulitseminen. Siellä täällä auditiiviseen maailmaan kuuluu myös tilanteisiin tuotettuja säveltämättömiä ääniä.

**ON** selvää, että Suomen kansallisyhdyköt tarjoaa täysin poikkeukselliset puitteet niin taidennäyttelylle kuin samassa hengessä toteutetulle tanssiteoksellekin. Sekä Viimeisen ehtoollisen että *Passion* teemoissa kohtaavat maallinen ja hengellinen.

Ellei tunne Pärtin *Da Pacem Domine* -sävellyksen yhteyttä Madridin pommi-iskun nostattamiin tunteihin, sekä musiikin että koreografian yhteydet nykypäivään

hahmottuvat silti korostelematta. Raamatun tilanteet eivät kaipaa itsetarkoituksellista nykyaikaistamista, eikä semmoista tässä kokonaisuudessa myöskään esiinny. *Passio* puhuttelee omalla vastansanomattomalla tanssillisella voimallaan.

Ellei vielä kevätkaudella ehtinyt nähdä *Passiota*, siihen voi tutustua myös keskusuvella, heinäkuun viimeisinä iltoina.

**Yllätyksellisintä:** Tuomiokirkon oman alttaritaulun asema osana näyttämökuvan kokonaisuutta.

**Paras hetki:** Ristinkantajan henkilön toteutus pienehkön naisen hahmossa.

JOUKO GRÖNHOLM